

Μάιος 2022

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΑ §129/A

Ο Τρομονόμος
στην Γερμανία και
τρέχουσες υποθέσεις

Μάιος 2022

Η παρούσα μπροσούρα πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με την
Συνέλευση Αλληλεγγύης της υπόθεσης στην Φρανκφούρτη.

Ευχαριστούμε όλα όσα βοήθησαν
με την μετάφραση, το layout, κ.τ.λ.π.

Εικόνες: Όλες κλεμμένες ;)

Επικοινωνία:
mail@129a.info
PGP: www.129a.info/kontakt.html

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγή	5
2. Ιστορικό και νομικό πλαίσιο	6
3. Πολιτικό πλαίσιο – Γιατί οι §129/α μας αφορούν όλα;	10
4. Τρέχουσα συγκυρία	14
Φρανκφούρτη	
Αμβούργο	
Βερολίνο	
Antifa Ost	
Μόναχο	
Πολιτική και κοινωνική ταξινόμηση	
5. Πώς αντιμετωπίζουμε την καταστολή; Πώς δείχνουμε αλληλεγγύη;	21
Ανακοίνωση της ομάδας μαρτύρων από τη Φρανκφούρτη	
Έχουμε πολλά να πούμε - αλλά όχι στο ΒΚΑ!	
Συλλογικό κείμενο θέσεων ενάντια στην καταστολή	
– Ενάντια στον §129/α	
Περισσότερες Πληροφορίες	31

1. Εισαγωγή

Ο σκοπός αυτής της μπροσούρας είναι να προσφέρει μια επίκαιρη επισκόπηση της παραγράφου §129/a του αντιτρομοκρατικού νόμου, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Τα τελευταία χρόνια, υπήρξαν επανειλημμένες επιθέσεις κατά του αντιεξουσιαστικού κινήματος στη Γερμανία από το κράτος, το οποίο χρησιμοποίησε αυτή την παράγραφο ως μέσο για τη κατασκοπεία και την καταστολή ανατρεπτικών κινήσεων. Ειδικότερα, το 2020 έγιναν γνωστές διάφορες νέες διώξεις και έρευνες, βάσει των άρθρων 129 και 129a.

Τα άρθρα §129 και §129a είναι το γερμανικό ισοδύναμο των άρθρων §187 και §187a στην Ελλάδα. Οι κατηγορίες είναι "σύσταση εγκληματικής οργάνωσης ή συμμετοχή σε αυτήν" και "σύσταση τρομοκρατικής οργάνωσης ή συμμετοχή σε αυτήν" αντίστοιχα. Πρόκειται για δύο από τα βαρύτερα όπλα που μπορεί να χρησιμοποιήσει το γερμανικό κράτος για την καταστολή και συνδέονται με πολλές ειδικές ρυθμίσεις που στην πραγματικότητα δεν αφήνουν στα διωκόμενα άτομα και το περιβάλλον τους καμία δυνατότητα να υπερασπιστούν τα εαυτά τους δίκαια. Για λόγους πληρότητας, θα πρέπει να αναφερθεί εν συντομία εδώ η §129b: "Μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης στο εξωτερικό". Η παράγραφος αυτή, η οποία εισήχθη μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, ρυθμίζει στη Γερμανία τη δίωξη των οργανώσεων που χαρακτηρίζονται ως εγκληματικές ή τρομοκρατικές και οι οποίες δραστηριοποιούνται στο εξωτερικό. Από τη μία πλευρά, χρησιμοποιείται εναντίον ισλαμιστικών οργανώσεων που στρατολογούν μέλη στη Γερμανία, ενώ από την άλλη, για τη δίωξη κυρίως τουρκικών και κουρδικών δομών εξορίας. Για να ασκηθεί ποινική δίωξη βάσει αυτής της παραγράφου, δεν είναι πλέον απαραίτητο να έχει πράγματι διαπραχθεί ποινικό αδίκημα στην ΟΔΓ. Οι παράγραφοι §129/a, όπως τις γνωρίζουμε σήμερα, χρησιμοποιούνται στην ΟΔΓ από τις αρχές της δεκαετίας του 1970. Ως εκ τούτου, υπάρχει ήδη ένας σχετικά μεγάλος αριθμός εμπειριών και παραδειγμάτων εφαρμογής τους και θεωρούμε σημαντικό να μοιραστούμε κάποιες από τις εμπειρίες και τις σκέψεις μας σχετικά με αυτό, ειδικά με συντρόφους από το εξωτερικό.

2. Ιστορικό και νομικό πλαίσιο

Οι παράγραφοι §129/α έχουν μακρά παράδοση στην ιστορία της ΟΔΓ στην καταπολέμηση επαναστατικών κινήσεων, που χρονολογείται από τον 19ο αιώνα. Ακόμη και μετά το 1945, η παράγραφος υιοθετήθηκε σχεδόν αμετάβλητη. Η παράγραφος §129 χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά στην Δυτική Γερμανία με την απαγόρευση του KPD (Κομμουνιστικό Κόμμα της Γερμανίας) το 1956, την οποία ακολούθησαν πάνω από εκατό χιλιάδες δίκες και επαγγελματικές απαγορεύσεις. Με την ενίσχυση των ένοπλων οργανώσεων τη δεκαετία του 1970, η παράγραφος αυστηροποιήθηκε. Ως «προσαρμοσμένη απάντηση στην τρομοκρατία της RAF (Φράξια Κόκκινος Στρατός)» (παράθεμα: Bundestag, Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο), δημιουργήθηκε το άρθρο §129α, περιορίστηκε η δικαστική υπεράσπιση και αυστηροποιήθηκαν οι όροι φυλάκισης. Τα επόμενα χρόνια σηματοδεύτηκαν από δίκες κατά της Φράξιας Κόκκινου Στρατού (RAF), των Επαναστατικών Πυρήνων και Rote Zora (RZ/Rote Zora), του Κινήματος 2 Ιουνίου (Bewegung 2. Juni) και της υποτιθέμενης και πραγματικής περιφέρειας τους. Με την απαγόρευση του PKK στα μέσα της δεκαετίας του 1990 και την επέκταση της παραγράφου σε οργανώσεις στο εξωτερικό (§129β), η δίωξη επεκτάθηκε και σε δομές μεταναστών στην εξορία.

Η παρούσα μπροσούρα, ωστόσο, θα επικεντρωθεί στα τμήματα §129 και §129α από τη δεκαετία του 1970 και μετά. Λόγω της αδυναμίας του να αντιμετωπίσει την αντίσταση της RAF και άλλων μαχητικών και ένοπλων οργανώσεων, το κράτος χρειάστηκε να επιστρατεύσει βαρύ πυροβολικό για να απομονωθούν οι κρατούμενοι και να ποινικοποιηθούν οι συμπαθούντες. Με το άρθρο §129α, το κράτος δημιούργησε ένα εργαλείο που καταργεί σχεδόν όλα τα δημοκρατικά δικαιώματα του κατηγορουμένου και καθιστά την απαγγελία κατηγορίας σχεδόν ισοδύναμη με την καταδίκη. Από τότε, η εγκληματική πράξη δεν είναι πλέον απαραίτητη για την καταδίκη βάσει του άρθρου §129α. Και μόνο η υποτιθέμενη συμμετοχή είναι αρκετή για να βάλει ανθρώπους πίσω από τα κάγκελα για χρόνια. Ακολουθεί σύντομη περιγραφή των

ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των παραγράφων §129/α:

Επειδή είναι σύνηθες στη Γερμανία η αστυνομία να χρειάζεται δικαστική απόφαση ή αιτιολόγηση για τη χρήση μεθόδων παρακολούθησης, η παράγραφος §129/α παρέχει αυτομάτως αυτή την αιτιολόγηση. Όποιο είναι ύποπτο για «τρομοκρατία» δεν έχει πλέον κανένα προσωπικό δικαίωμα. Η τηλεφωνική παρακολούθηση και η παρακολούθηση των ιντερνετικών συνομιλιών (Messenger, Telegram, Whatsapp etc.), η οικονομική επιτήρηση, η παρακολούθηση στο δρόμο, τα IMSI catchers, οι κάμερες μπροστά από το σπίτι και η τοποθέτηση κοριών σε σπίτια και οχήματα είναι τα μέσα της αστυνομίας και χρησιμοποιούνται επίσης. Τα μέσα αυτά φυσικά επεκτείνονται συνεχώς. Από το 2021, οι αστυνομικές αρχές επιτρέπεται πλέον να χρησιμοποιούν και τα λεγόμενα κρατικά Trojans. Αυτός δεν είναι ο μόνος λόγος για τον οποίο η παράγραφος ονομάζεται επίσης «παράγραφος έρευνας», διότι δίνει στις αρχές το νόμιμο πλαίσιο να κατασκοπεύουν ολόκληρα περιβάλλοντα ανθρώπων μόνο βάσει υποψίας.

Σε αντιεξουσιαστικά πλαίσια, οι καταδίκες βάσει την κατηγορία τρομοκρατικής ή εγκληματικής οργάνωσης ήταν συγκριτικά σπάνιες μέχρι σήμερα. Αντίθετα, στόχος είναι η διερεύνηση διαρθρώσεων και, λόγω της σοβαρότητας της κατηγορίας «τρομοκρατική οργάνωση» και της υψηλής ποινής (τουλάχιστον 1-10 χρόνια φυλακή), ο εκφοβισμός και η διάλυση πολιτικών ομάδων. Υποτίθεται ότι θα καταρρεύσουν κάτω από την πίεση της καταστολής και θα απομονωθούν μεταξύ τους. Το κράτος προσπαθεί έτσι να διχάσει τα κοινωνικά κινήματα στο ζήτημα της βίας. Τα χωρίζει σε «νόμιμα, ειρηνικά» μέρη και σε «μαχητικά, παράνομα» μέρη. Η απόδοση του χαρακτηρισμού «τρομοκράτης» ή «εγκληματίας» αποσκοπεί στην αποπολιτικοποίηση και απομόνωση των κατηγορούμενων.

Τα άρθρα §129/α περιορίζουν τα δικαιώματα των δικηγόρων υπεράσπισης και αναιρούν τα τυπικά δικαστικά πρότυπα. Για παράδειγμα, διευκολύνεται η χρήση της προφυλάκισης και στην περίπτωση της προφυλάκισης, η αλληλογραφία των συνηγόρων υπεράσπισης μπορεί να διαβαστεί και να λογοκριθεί από τις αρχές. Αυτό αποσκοπεί στο να σαμποτάρει μια πολιτική υπεράσπιση, καθώς οτιδήποτε πολιτικό στο ταχυδρομείο μπορεί να λογοκριθεί ως «μη σχετικό με τη υπό-

θεση». Η λογοκρισία εξυπηρετεί επίσης την προετοιμασία της εισαγγελίας για τη δίκη, καθιστώντας αδύνατη μια δίκαιη δίκη. Οι συνθήκες προφυλάκισης είναι επίσης αυστηρότερες από ό,τι σε άλλες δίκες. Εδώ ισχύουν η απομόνωση, η λογοκρισία και η συνεχής επιτήρηση.

Επιπλέον, ισχύει η απαγόρευση της πολλαπλής υπεράσπισης, που σημαίνει ότι ένας δικηγόρος μπορεί να υπερασπιστεί μόνο έναν κατηγορούμενο στην ίδια υπόθεση. Αυτό καθιστά πιο δύσκολη τη συλλογική υπεράσπιση των συντρόφων που κατηγορούνται ως οργάνωση. Ενώ η Ομοσπονδιακή Εισαγγελία (BAW) αποκτά μεγαλύτερη εμπειρία σε κάθε δίκη, οι δικηγόροι υπεράσπισης αδυνατούν να αποκτήσουν την ίδια εμπειρία σε μια δίκη (π.χ. όποιος ως δικηγόρος υπεράσπισης είχε κάποτε ηγηθεί μιας εντολής RAF αποκλείεται για πάντα από περαιτέρω διαδικασίες, επειδή όλες οι διαδικασίες 129α σε σχέση με τη RAF αφορούν «το ίδιο πράγμα»).

Εάν υπάρξει καταδίκη σύμφωνα με τα άρθρα §129/a, η ύπαρξη της οργάνωσης «αποδεικνύεται» στο δικαστήριο και στη συνέχεια μπορεί να προστεθεί οποιοσδήποτε αριθμός περαιτέρω δήθεν μελών χωρίς καν να εμπλέκονται σε αξιόποινες πράξεις.

Ιδιαίτερα μέσω του περιορισμού και της ποινικοποίησης των δικηγόρων, οι οποίοι στοχοποιούνται ως ύποπτοι και κινδυνεύουν να

κατηγορηθούν για «υποστηριξη», το λεγόμενο «κράτος δικαίου» στη νομοθεσία για την τρομοκρατία ουσιαστικά καταργείται.

Ο πραγματικός στόχος της αντιτρομοκρατικής παραγράφου είναι επομένως σαφής: στρέφεται ενάντια στους κατηγορουμένους, καθώς και ενάντια σε κάθε υποστηρικτικής δομής, του προσωπικού αλλά και του αλληλέγγυου περιβάλλοντος των κατηγορουμένων. Το γεγονός ότι πρόκειται πάντα για ιδεολογική/πολιτική δικαιοσύνη της οποίας ο στόχος είναι η ποινικοποίηση των πολιτικών δομών δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί.

3. Πολιτικό πλαίσιο – Γιατί οι §129/α μας αφορά όλα;

Όπως περιγράφηκε παραπάνω, ο πολιτικός χαρακτήρας του §129/α μπορεί ήδη να συναχθεί από την ιστορία και την εφαρμογή του. Παραδοσιακά, χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται εναντίον αριστερών, επαναστατικών και αντιεξουσιαστικών ομάδων και κινήματων. Η δικαιολογία για τη συνεχή αυστηροποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων παραμένει η ίδια από το 1945: Θεωρία εξτρεμισμού: προστασία του κράτους έναντι της ακροαριστεράς και της ακροδεξιάς. Στην πραγματικότητα, ωστόσο, η παράγραφος χρησιμοποιείται κυρίως κατά των αριστερών. Για παράδειγμα, σε ολόκληρη τη δεκαετία του 1990, ασκήθηκαν περίπου 1.500 διώξεις κατά αριστερών, αλλά μόνο 30 κατά δεξιών.

Δύο από αυτές ήταν οι διαδικασίες κατά της «Antifa [M]» του Γκέτινγκεν και της «Antifa Passau». Οι ομάδες αυτές, οι οποίες ήταν κυρίως νόμιμες και ανοιχτά ενεργές, κατηγορήθηκαν για μικροαδικήματα σε διαδηλώσεις ως τρομοκρατική οργάνωση.

Μετά από περισσότερες από 60 κατ' οίκον έρευνες και χρόνια παρενόχλησης και παρακολούθησης των κατηγορουμένων και του κοινωνικού τους περιγύρου, και οι δύο υποθέσεις τελικά μπήκαν στο αρχείο. Ωστόσο, η ζημιά είχε ήδη γίνει, καθώς οι αρχές ήταν σε θέση να προσθέσουν πολλές γνώσεις σχετικά με το κίνημα στις βάσεις δεδομένων τους.

Μέσα από όλες τις ιδιαιτερότητές του, η §129/α στοχεύει να ποινικοποιήσει το περιβάλλον αλληλεγγύης και να σπάσει την αλληλεγγύη μεταξύ μας. Τα κατηγορούμενα θα απομονωθούν από τους φίλους και τις συντρόφισσες τους και οι δράσεις και οι δομές αλληλεγγύης θα διαλυθούν. Οι φιλικές σχέσεις μπορούν να γίνουν ποινικό αδίκημα εξίσου γρήγορα με τη δημοσίευση κειμένων αλληλεγγύης ή πολιτικών συζητήσεων. Η συμπερίληψη ακόμη και μη παράνομων πρακτικών, οι οποίες μπορούν να ερμηνευτούν ως «διαφήμιση»

ή «υποστήριξη» μιας τρομοκρατικής οργάνωσης, οδηγεί αναπόφευκτα σε μια σχεδόν ατελείωτη επέκταση της έρευνας: Συχνά οι φακέλοι είναι γεμάτοι από εκατοντάδες έως χιλιάδες ονόματα που φάνηκαν ενδιαφέροντα στις ανακριτικές αρχές κάποια στιγμή. Όπως αναφέρθηκε πριν, δεν πρόκειται πλέον για την καταδίκη μεμονωμένων «εγκληματιών». Αντί αυτού, οι §129/a μπορεί να θεωρηθούν ως ένας γενικός βομβαρδισμός που έχει σχεδιαστεί για να αποδυναμώσει ολόκληρο το κίνημα.

Τα παραδείγματα από τις δεκαετίες του 1970 και του 1980 δείχνουν την διάσταση στην οποία μπορεί να φτάσει ο κατασταλτικός μηχανισμός του κράτους. Ένα παράδειγμα είναι μια υπόθεση από το 1983 στην οποία μια συντρόφισσα από το Μόναχο καταδικάστηκε σε 12 μήνες φυλάκιση επειδή έβαψε σε τοίχο με σπρέι το απόφθεγμα του Γκέοργκ Μπύχνερ: «Πόλεμος στα παλάτια» και ένα πεντάκτινο αστέρι. Ο λόγος που δόθηκε ήταν «διαφήμιση για τρομοκρατική οργάνωση», επειδή το αστέρι ερμηνεύτηκε ως το λογότυπο της RAF. Ο σύντροφός της, που ήταν το μάτι, έφαγε 6 μήνες.

Δεδομένου ότι οι ίδιες οι αρχές πιέζονται να παρουσιάσουν επιτυχίες για να δικαιολογήσουν την ύπαρξή τους, τείνουν να βγάζουν λανθασμένα συμπεράσματα από τους φακέλους και να κατασκευάζουν τις δικές τους «αλήθειες». Οι προηγούμενες δίκες και οι αναλύσεις των φακέλων δείχνουν ότι από τη στιγμή που σε υπολογίζουν ως κατηγορούμενο σε μια τέτοια υπόθεση, τα πάντα ερμηνεύονται εναντίον σου. Αν φοράτε μαύρα ρούχα, τα αρχεία θα λένε «ντύνεται ύποπτα», αν φοράτε πολύχρωμα ρούχα, θα λένε «ντύνεται επιδεικτικά δυσδιάκριτα/ διακριτικά». Ακόμη και οι πιο αντιφατικές κατασκευές και δηλώσεις διαστρεβλώνονται με τέτοιο τρόπο ώστε να καταλήγουν να μιλούν εναντίον του κατηγορούμενου. Όλα αυτά καθιστούν σαφές ένα πράγμα: Θα ήταν παράλογο να δίνονται συστάσεις για τη σωστή συμπεριφορά, επειδή οι ερευνητές ερμηνεύουν τα πάντα με τον τρόπο που θέλουν ούτως ή άλλως. Οι διάφορες υποθέσεις της G8 που ξεκίνησαν πριν και μετά από τις διαμαρτυρίες κατά τη σύνοδο κορυφής στο Heiligendamm (2007) είναι ένα από τα πολλά παραδείγματα: Κάποιοι θεωρήθηκαν ύποπτοι επειδή συμμετείχαν

στις προετοιμασίες της διαμαρτυρίας κατά το G8 και παρακολούθησαν τις συνελεύσεις, ενώ άλλοι θεωρήθηκαν ύποπτοι επειδή δεν το έκαναν.

Ένα άλλο δημοφιλές εργαλείο των κατασταλτικών αρχών είναι η κλήτευση μαρτύρων. Εδώ καλούνται ως μάρτυρες άτομα που βρίσκονται λίγο ή πολύ κοντά στα κατηγορούμενα πρόσωπα, προκειμένου να δώσουν στις αρχές πρόσθετες γνώσεις. Ο τρόπος με τον οποίο κάποιος γίνεται μάρτυρας εξαρτάται αποκλειστικά από την αστυνομία. Επομένως, μπορούν να επιλέξουν σχεδόν αυθαίρετα όποιον θεωρούν ενδιαφέροντα ως υποτιθέμενο μάρτυρα. Οι προσωπικές σχέσεις και οι σχέσεις αλληλεγγύης παίζουν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο σε αυτό, διότι όποια ξέρει τον κατηγορούμενο μπορεί να γνωρίζει ακόμη περισσότερα. Δεδομένου ότι οι μάρτυρες είναι συνήθως υποχρεωμένοι να καταθέσουν, η άρνηση κατάθεσης οδηγεί άμεσα στην καταστολή.

Γιατί να αρνηθεί να καταθέσει; Κάποιος θα μπορούσε να σκεφτεί ότι το να κάνεις μια κατάθεση δεν είναι τόσο κακό. Εξάλλου, μπορείτε πάντα να ισχυριστείτε ότι δεν ξέρετε τίποτα και ότι δεν μπορείτε να θυμηθείτε τίποτα.

Δυστυχώς, δεν είναι τόσο εύκολο. Οι ανακριτές έχουν έναν κατάλογο ερωτήσεων που πρέπει να απαντηθούν πλήρως. Επιπλέον, είναι εκπαιδευμένοι ανακριτές και μπορούν εύκολα να σας παρασύρουν σε παγίδα. Μια ψευδής δήλωση, για παράδειγμα στην ερώτηση «Γνωρίζετε τον κατηγορούμενο;», μπορεί γρήγορα να οδηγήσει σε κατηγορία ψευδούς κατάθεσης, εάν οι ανακριτές μπορούν να παρουσιάσουν αντίθετα στοιχεία. Κάθε αληθινή κατάθεση θα συνέβαλε αναπόφευκτα στις παραπάνω πληροφορίες για τις αρχές και έτσι θα έχετε σε κίνδυνο το κατηγορούμενο και ολόκληρο το κίνημα. Ειδικά στις έρευνες υπό το άρθρο §129α, ό,τι λένε οι συμβαλλόμενοι, ακόμη και η παραμικρή «ασήμαντη» δήλωση, χρησιμοποιείται για να παρενοκληθούν, να απομονωθούν και τελικά να συλληφθούν οι ίδιοι και, πάνω απ' όλα, οι κατηγορούμενες.

Η σχεδόν αυθαίρετη επιλογή μαρτύρων, αποτελεί εργαλείο των κατασταλτικών αρχών για την επίθεση σε ολόκληρο του προσωπικό περιβάλλον του κατηγορουμένου. Η άρνηση κατάθεσης μπορεί να

τιμωρηθεί με πρόστιμο και, σε τελευταία περίπτωση, με φυλάκιση έως 6 μήνες. Ένα μέσο που έχει χρησιμοποιηθεί τακτικά στο παρελθόν. Το γεγονός ότι μια κοινωνική σχέση, δηλαδή το να γνωρίζει κάποιος ένα συγκεκριμένο άτομο, σε πολλές περιπτώσεις ακόμη και πολύ λιγότερο, όπως το απλό γεγονός ότι κάποιος μένει ή έμεινε κάποτε στο ίδιο διαμέρισμα, οδηγεί στην απειλή 6 μηνών φυλάκισης είναι η θλιβερή πραγματικότητα του αστικού κράτους.

Η άρνηση κατάθεσης είναι λοιπόν μια πολιτική στάση απέναντι στις κατασταλτικές αρχές, την οποία υπερασπιζόμαστε πολιτικά. Μοναδικός τους στόχος είναι να δοκιμάσουν τις σχέσεις αλληλεγγύης και φιλίας μας, να καταπονήσουν τις κοινωνικές μας σχέσεις για να μας βάλουν τελικά εναντίον μας για να μας διαλύσουν. Γι' αυτό λέμε: Καμία κατάθεση! Καμία συνεργασία με το κράτος και τους μπράβους του! Και συλλογικά, αρνούμαστε οποιαδήποτε κατάθεση.

4. Τρέχουσα συγκυρία

Μετά από αυτή την ιστορικοπολιτική αναδρομή, θα θέλαμε να μιλήσουμε για την τωρινή κατάσταση στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Το 2020, έγιναν γνωστές διάφορες σύνθετες δικογραφίες σύμφωνα με το άρθρο §129 και το άρθρο §129a. Όλες τους σε διαφορετικές πόλεις και χρονικά κοντά η μία με την άλλη. Είναι προφανές ότι δεν πρόκειται για σύμπτωση, αλλά για μια ευρεία και σχεδιασμένη επίθεση κατά του επαναστατικού και αντιεξουσιαστικού χώρου στην ΟΔΓ. Πρώτα, ωστόσο, θα παρουσιαστούν οι υποθέσεις και, στη συνέχεια θα γίνει μια σύντομη πολιτική ταξινόμηση σε σχέση με την τρέχουσα πολιτική συγκυρία.

Φρανκφούρτη:

Στις 17 Ιουνίου 2020, πραγματοποιείται κατ' οίκον έρευνα στη Φρανκφούρτη. Η κατηγορία είναι η υποψία «συμμετοχής σε τρομοκρατική οργάνωση» σύμφωνα με το άρθρο §129a.

Συγκεκριμένα, αφορά την κατηγορία ότι συμμετείχε σε επίθεση εναντίον ένα κτήριο του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου (BGH) στη Λειψία την 1η Ιανουαρίου 2019. Εκείνη την εποχή, σημειώθηκε εμπρηστική επίθεση στο δικαστήριο, ενώ τα γραφεία μιας δεξιάς αδελφότητας δέχτηκε επίσης επίθεση με πέτρες και μπογιές και στήθηκαν οδοφράγματα. Αυτή ήταν μια δράση αλληλεγγύης με τους συντρόφους που στοχοποιήθηκαν από την καταστολή μετά την G20 στο Αμβούργο το 2017 και με το κουρδικό απελευθερωτικό κίνημα.

Επειδή οι αστυνομικοί δεν έχουν κανένα στοιχείο για τους δράστες της επίθεσης, απλά ισχυρίζονται ότι πρόκειται για «τουλάχιστον άλλα 2 άγνωστα άτομα» εκτός από τον κατηγορούμενο, προκειμένου να χτίσουν το κατασκεύασμα μιας τρομοκρατικής οργάνωσης. Ως στοιχεία, προβάλλονται υποτιθέμενα ευρήματα DNA σε ρούχα και υποτιθέμενες καταγραφές από κάμερες. Η έρευνα συνεχίζεται για μαύρα ρούχα, μέσα επικοινωνίας και

άλλα στοιχεία για την υποτιθέμενη αυτή οργάνωση.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων μηνών, 15 άτομα θα κληθούν ως μάρτυρες. Όλα τους αρνούνται να καταθέσουν και άρα απειλούνται με φυλάκιση. Δημοσιεύεται ένα συλλογικό κείμενο που εξηγεί την απόφασή τους. Το κείμενο βρίσκεται στο τέλος της παρούσας μπροσούρας.

Από τους φακέλους προκύπτει ότι τα μέσα των αστυνομικών κυμαίνονται από πολύμηνη παρατήρηση, παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών, χρήση IMSI catchers (για τον εντοπισμό κινητών τηλεφώνων και υπολογιστών στο δίκτυο) μέχρι την εγκατάσταση καμερών μπροστά από το σπίτι του κατηγορούμενου.

Οι έρευνες συνεχίζονται.

Αμβούργο:

31 Αυγούστου 2020, 28 κατ' οίκον έρευνες σε διάφορα ομόσπονδα κρατίδια, οι περισσότερες από αυτές στο Αμβούργο. Η ομάδα που επηρεάζεται είναι η Rote Aufbau (Κόκκινη Δομή/ Ανοικοδόμηση), μια κομμουνιστική ομάδα από το Αμβούργο που έχει εδραιωθεί εδώ και πολλά χρόνια, και οι περιφερειακές ομαδοποιήσεις της. Αυτό προκύπτει μετά από μήνες ερευνών με διάφορα εντάλματα. Οι εμπλεκόμενοι κατηγορούνται ότι είναι μέλη της Rote Aufbau και ότι από κοινού συγκρότησαν εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση. Μεταξύ άλλων, κατηγορούνται ότι είχαν παράσχει την υλικοτεχνική υποδομή για τις συγκρούσεις κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής της G20. Επιπλέον, υπήρξε εμπρηστική επίθεση στο αυτοκίνητο ενός ανώτερου αστυνομικού, εξ ου και το άρθρο §129α.

Ταυτόχρονα με τις έρευνες σε σπίτια, ξεκινά εκστρατεία στα μέσα ενημέρωσης με αίτημα την απαγόρευση της Rote Aufbau.

Βερολίνο:

Στις 16 Σεπτεμβρίου 2020, η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εγκληματολογικής Αστυνομίας (BKA) πραγματοποιεί κατ' οίκον έρευνα σε 5 διαμερίσματα στο Βερολίνο, καθώς και στην αναρχική βιβλιοθήκη Kalabalik, ενώ την ίδια στιγμή, δύο διαμερίσματα

στην Αθήνα ερευνώνται με τη βοήθεια των ελληνικών αντιτρομοκρατικών αρχών. Κατασχέθηκαν διάφορες ηλεκτρονικές συσκευές, μαύρα ρούχα κ.λπ.

Η κατηγορία είναι «σύσταση εγκληματικής οργάνωσης» και βασίζεται σε μια σειρά υποθέσεων από το παρελθόν, ορισμένες από τις οποίες είχαν ήδη μπει στο αρχείο. Μεταξύ άλλων, αφορά μια ποδηλατοπορεία το καλοκαίρι του 2017 και την κατάληψη ενός άδειου εργοστασίου στο Βερολίνο. Ωστόσο, στο επίκεντρο των ερευνών βρίσκονται τα επεισόδια στην Elbchaussee για τη σύνοδο κορυφής της G20.

Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται σε μια πρωινή, αυθόρμητη διαδήλωση, με περισσότερα από 200 άτομα να διατρέχουν την οδό βίλας «Elbchaussee», να σπάνε διάφορες τράπεζες και καταστήματα και να βάζουν φωτιά σε περίπου 20 αυτοκίνητα.

Κατά τη διάρκεια της έρευνας, τα εμπλεκόμενοι παρακολουθήθηκαν στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, τοποθετήθηκαν GPS trackers και κοριοί σε δύο αυτοκίνητα και οι είσοδοι των σπιτιών τουλάχιστον δύο ατόμων παρακολουθούνταν από κάμερες για πάνω από ένα χρόνο. Επιπλέον, η παρακολούθηση των τηλεπικοινωνιών πραγματοποιήθηκε σε μεγάλη κλίμακα - ηλεκτρονικά μηνύματα, συνδέσεις στο διαδίκτυο και τηλεφωνικές συνομιλίες παρακολουθούνταν και καταγράφονταν. Πραγματοποιήθηκαν οικονομικές έρευνες, όπως η παρακολούθηση λογαριασμών και η ανάγνωση λογαριασμών εταιρειών ταχυδρομικών παραγγελιών και εταιρειών μεταφορών.

Οι έρευνες συνεχίζονται.

Antifa Ost:

Τον Δεκέμβριο του 2019 συνελήφθησαν πέντε αντιφασίστ(ρι)ες στην περιοχή του Eisenach. Κατηγορούνται ότι επιτέθηκαν σε βίαιους νεοναζί από την ομάδα πολεμικών τεχνών Knockout 51. Η αστυνομία κατασκευάζει μια εγκληματική οργάνωση, ανακηρύσσει την αντιφασίστρια Λίνα ως αρχηγό της, την προφυλακίζει στις 5 Νοεμβρίου 2020 και προσπαθεί να την κατηγορήσει για

μια ολόκληρη σειρά επιθέσεων κατά ναζιστών στην Ανατολική Γερμανία τα τελευταία χρόνια, ιδίως για εκείνες στις οποίες φέρεται να εμπλέκεται μια γυναίκα.

Τα «θύματα» είναι όλοι οργανωμένα στελέχη των ναζί από την Ανατολική Γερμανία, μερικοί από αυτούς με εμπειρία στις πολεμικές τέχνες και σχέσεις με την αμερικανική ομάδα νεοναζί «Μεραρχία πυρηνικών όπλων (Atomwaffendivision)», η οποία ευθύνεται για πέντε δολοφονίες στις ΗΠΑ. Τέσσερα άτομα δικάζονται επί του παρόντος ενώπιον του Ανώτατου Περιφερειακού Δικαστηρίου της Δρέσδης (OLG), για έξι υποθέσεις επιθέσεων κατά νεοναζί και άλλων μικρών αδικημάτων, βάσει του άρθρου §129. Οι έρευνες κατά τουλάχιστον 10 άλλων κατηγορουμένων συνεχίζονται.

Για άλλη μια φορά, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης παίζουν εξέχοντα ρόλο. Η σύλληψη της Λίνας σκηνοθετείται με την προσοχή των μέσων ενημέρωσης και μεταφέρεται με ελικόπτερο στην Καρλσρούη όπου βρίσκεται η ανώτατη εισαγγελία της ΟΔΓ. Στη συνέχεια, πληροφορίες από τους φακέλους της έρευνας διαρρέουν επανειλημμένα στον Τύπο και στους νεοναζί και η Λίνα παρουσιάζεται σε σεξιστικά ρεπορτάζ άλλοτε ως αδίστακτη τρομοκράτισσα και άλλοτε μόνο ως οπαδός μεταξύ ανδρών, στερώ-

Κάποια απ' τα "θύματα" επιθέσεων. Στη μέση: Leon Ringl, Ιανουάριος 2022

ντας της έτσι κάθε αυτονομία ως πολιτικό υποκείμενο. Η δίκη αναμένεται να ολοκληρωθεί το φθινόπωρο του 2022.

Μόναχο:

Η τελευταία γνωστή υπόθεση βάσει του άρθρου §129 είναι μόλις ενός μηνός. Στις 29 Απριλίου 2022, έγιναν έφοδοι σε διάφορα διαμερίσματα και στην αναρχική βιβλιοθήκη Frevel στο Μόναχο. Οι κατηγορούμενοι κατηγορούνται για υποκίνηση σε εγκλήματα μέσω αναρχικών εκδόσεων. Σε δύο ύποπτους διατάχθηκε η λήψη DNA, φωτογραφίες κι δαχτυλικά αποτυπώματα. Στην συνέχεια οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι.

Τα αντικείμενα που κατασχέθηκαν ήταν σκληροί δίσκοι, υπολογιστές (και από μη κατηγορούμενους), προσωπικές σημειώσεις, αλληλογραφία, αρκετές χιλιάδες αναρχικές εκδόσεις και βιβλία σε διάφορες γλώσσες. Ακόμα και ολόκληρο το τυπογραφείο φορτώθηκε από τους αστυνομικούς σε ένα φορτηγό και κατέληξε στην αίθουσα αποδεικτικών στοιχείων για αόριστο χρονικό διάστημα.

Ωστόσο, δεν πρόκειται πλέον για ποινικά αδικήματα για τα οποία κατηγορούνται οι άνθρωποι, αλλά για την έκδοση του αναρχικού περιοδικού «Zündlumpen», στο οποίο φέρονται να συμμετέχουν. Εάν ένα υποτιθέμενο κάλεσμα για τη διάπραξη εγκλημάτων και η διάδοσή του αρκεί για την κατασκευή εγκληματικής οργάνωσης, αυτό αποτελεί ένα ακόμη παράδειγμα επιδείνωσης και εντατικότερης χρήσης της παραγράφου κατά ατόμων, ομάδων και υποδομών. Είναι μια προσπάθεια εκφοβισμού μας και αποδυνάμωσης ενός κινήματος.

Πολιτική και κοινωνική ταξινόμηση:

Μια πολιτική ταξινόμηση της καταστολής που περιγράφεται παραπάνω είναι ένα δύσκολο εγχείρημα και σίγουρα δεν θα λάβει τη συναίνεση όλων και θα παραμείνει αναγκαστικά ατελής. Παρ' όλα αυτά, θα γίνει εδώ μια σύντομη προσπάθεια να περιγραφούν οι συνθήκες κάτω από τις οποίες αντιμετωπίζουμε την καταστολή.

Όχι μόνο στη Γερμανία, αλλά και σε όλο τον κόσμο βιώνουμε εδώ

και μερικά χρόνια μια εκφασιστικοποίηση και αποκτώνωση της κοινωνίας. Αυτό έχει τις ρίζες του βαθιά στην αστική κοινωνία, η οποία ανέκαθεν χρησίμευε ως φυτώριο γι' αυτό. Με το AfD, το μεγαλύτερο ακροδεξιό κόμμα στη Γερμανία (10,3% σε εθνικό επίπεδο, στη Σαξονία μέχρι 36%), ο φασισμός έχει εδραιώσει τον κοινοβουλευτικό του βραχίονα. Τα καθημερινά σκάνδαλα για ναζιστές στην Bundeswehr (στρατό), στην αστυνομία ή στον κρατικό μηχανισμό καθορίζουν τον δημόσιο διάλογο. Τα φασιστικά κομμάτια της κοινωνίας, άλλοτε με τη μορφή «πατριωτών Ευρωπαίων», άλλοτε ως «επικριτές του εμβολιασμού», ριζοσπαστικοποιούνται όλο και περισσότερο και ο κατάλογος των φασιστικών και ρατσιστικών δολοφονιών από την πτώση του κομμουνισμού το 1990 γίνεται όλο και μακρύτερος (τουλάχιστον 218 από το 1990 - Ίδρυμα Amadeu Antonio).

Η εξέλιξη αυτή, βέβαια, διαπερνά και τις κατασταλτικές αρχές και οδηγεί σε μια ενισχυμένη επίθεση εναντίον ενός αντιφασιστικού κινήματος που έχει καταλήξει σε αμυντική θέση και του οποίου η αυτοπροστασία δυσφημίζεται ως «νέα τρομοκρατία» ή «απαρχές μιας νέας RAF».

Στην πορεία του νεοφιλελευθερισμού, το κράτος παραδίδει όλο και περισσότερα καθήκοντα σε ιδιωτικούς φορείς, επειδή κατά την ιδεολογία του είναι καταλληλότεροι για να αναλάβουν αυτά τα καθήκοντα (ταχυδρομείο, δημόσιες συγκοινωνίες κ.λπ.). Ταυτόχρονα, επικεντρώνεται περισσότερο στον δικό του τομέα δραστηριότητας. Η διατήρηση των υφιστάμενων σχέσεων εξουσίας και εκμετάλλευσης μέσω της καταστολής. Στον διάλογο για την ασφάλεια που έχει δημιουργηθεί, η «τρομοκρατία», είτε είναι ισλαμιστική, είτε δεξιά, είτε αριστερή, χρησιμεύει πολύ εύκολα ως επιχείρημα για την επέκταση των αρμοδιοτήτων των αρχών ασφαλείας, τον περιορισμό των βασικών δικαιωμάτων και τη χρήση όλων των δυνάμεών τους για την εξουδετέρωση του εσωτερικού εχθρού.

Κατά την παλιά παράδοση, αυτός ο εχθρός βρίσκεται φυσικά στα αριστερά. Γιατί όσοι θέλουν να συνεχίσουν τον πόλεμο και την εκμετάλλευση στο εξωτερικό δεν πρέπει να χάσουν τον έλεγχο στο εσωτερικό μέτωπο. Κάποιοι παραμένουν ήσυχοι με προνόμια που προκύπτουν από την εκμετάλλευση άλλων χωρών και λαών, ενώ

όσα επαναστατούν εναντίον αυτού και προπαγανδίζουν τη διεθνή αλληλεγγύη, μπαίνουν στη θέση τους με τη βία. Γι' αυτό και οι μεγάλες εκδηλώσεις στις οποίες το γερμανικό κράτος έχασε το κύρος του μπροστά στη διεθνή κοινότητα, όπως η Σύνοδος Κορυφής της G20 το 2017 στο Αμβούργο, αποτελούν ένα ιδιαίτερο αγκάθι και θα πρέπει να θεωρηθούν ακόμη περισσότερο ως επιτυχία από μέρους μας.

Στιγμιότυπο από αντικατασταλτική πορεία στην Λειψία «Wir sind alle Linx» , 2021

5. Πώς αντιμετωπίζουμε την καταστολή; Πώς δείχνουμε αλληλεγγύη;

Τέλος, θα πρέπει να αναφερθούν εδώ μερικά σημεία σχετικά με την αντιμετώπιση της καταστολής, ιδίως στην περίπτωση του άρθρου §129α.

Εκτός από την εκτύπωση μπλουζών, αφισών, μπροσούρων κ.λπ., τη διοργάνωση μπαρ και άλλων μέσων συγκέντρωσης χρημάτων και τη διοργάνωση διαδηλώσεων, η έμπρακτη αλληλεγγύη μέσω οργανωμένων συνελεύσεων περιλαμβάνει πολλά άλλα σημεία που είναι σημαντικά. Αν η καταστολή ήταν κάτι που μπορούμε να αντιμετωπίσουμε μόνο με προπαγάνδα και χρήματα, θα ήταν το μικρότερο από τα προβλήματά μας. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η καταστολή λειτουργεί με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, τους οποίους μπορούμε να αντιμετωπίσουμε καλύτερα συλλογικά.

Μια πολύ πρακτική συμβουλή που έχει αποδειχθεί πως λειτουργεί στο παρελθόν είναι ότι οι διαδικασίες αυτές θέλουν χρόνο. Οι τροχοί της καταστολής αλέθουν αργά και έτσι η αλληλεγγύη μας χρειάζεται επιμονή και συνέχεια. Ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να επιτευχθεί αυτό είναι τελικά θέμα της συγκεκριμένης περίπτωσης. Ωστόσο, μπορεί να είναι χρήσιμο να γνωρίζουν τα άτομα της συνέλευσης τις ικανότητες και τις δεσμεύσεις τους και να τις συντονίζουν. Αυτό περιλαμβάνει, για παράδειγμα, συναντήσεις σε τακτά, αλλά και ρεαλιστικά χρονικά διαστήματα. Η εμπειρία δείχνει ότι τέτοιες υποθέσεις μπορεί να διαρκέσουν 5-10 ή και περισσότερα χρόνια και αυτό θα πρέπει να το γνωρίζεται από την αρχή. Οι άνθρωποι μετακομίζουν, δεν έχουν πια διάθεση ή δεν έχουν πια χρόνο. Αυτά είναι ερωτήματα που πρέπει να αντιμετωπίσετε αργά ή γρήγορα.

Η καταστολή στην περίπτωση των άρθρων §129 και §129α πρέπει πάντα να γίνεται αντιληπτή ως επίθεση στις προσωπικές σχέσεις μεταξύ μας. Αυτό δεν είναι συχνά τόσο σαφές όσο στην υπόθεση «Συντρόφοι / Συντρόφισσες», όπου οι κατηγορούμενες/οι δεν επιτρέπεται να μιλούν μεταξύ τους και όλα τα περιοριστικά μέτρα απο-

σκοπούν στην απομόνωσή τους από το κοινωνικό τους περιβάλλον. Συχνά αυτό το σημείο υποτιμάται στην αντι-κατασταλτική δράση και δημιουργούνται καταστάσεις απογοήτευσης, πληγής και τελικά διχασμού. Το γεγονός ότι το ιδιωτικό δεν μπορεί να διαχωριστεί από το πολιτικό ισχύει και στην περίπτωση της καταστολής. Επομένως, θα πρέπει να φροντίζουμε να είμαστε εκεί το ένα για την άλλη και να ενισχύσουμε τις κοινωνικές μας σχέσεις. Η συζήτηση για τα συναισθήματα, τους φόβους και τον τρόπο αντιμετώπισής τους θα πρέπει επίσης να έχει θέση στην έμπρακτη αλληλεγγύη.

Σε ορισμένες πόλεις της Γερμανίας, έχει γίνει συνήθης πρακτική να συγκαλείται μια γενική συνέλευση αμέσως μετά την ανακοίνωση μιας τέτοιας διαδικασίας διαρθρωτικού προσδιορισμού, στην οποία προσέρχονται όλοι όσοι θεωρούν τους εαυτούς τους μέρος ενός κοινού κινήματος, παρά τις ιδεολογικές διαφορές μας.

Για τους λόγους που αναφέρθηκαν παραπάνω, αυτό έχει το πλεονέκτημα ότι η επίθεση που αντιμετωπίζουμε γίνεται κατανοητή ως προς τη σοβαρότητά της. Τις περισσότερες φορές αυτή η πρακτική είχε θετικό αποτέλεσμα και μπορούσε να οδηγήσει σε μια ενιαία αντανakλαστική αντίδραση στην καταστολή. Συχνά με τη μορφή μιας αυθόρμητης πορείας το ίδιο ή το επόμενο βράδυ, αλλά και με τη μορφή πρακτικής υποστήριξης των διωκόμενων συντρόφων.

Η δομή της αλληλεγγύης, θέτει επίσης ξανά και ξανά ζητήματα νομιμοποίησης. Οι μαζικές συνελεύσεις είναι δύσκολο να έρθουν σε συμφωνία ή συμβιβασμό, ενώ σε πιο μικρές/κλειστές συνελεύσεις αποδυναμώνεται η πολιτική νομιμοποίηση.

Σε γενικές γραμμές, είναι καλύτερη η απεύθυνση και πρόσκληση σε ένα ευρύ φάσμα ατόμων. Μια κοινή πολιτική έκφραση μπορεί να δώσει μεγάλη δύναμη και θα πρέπει οπωσδήποτε να είναι ο στόχος. Γι' ακριβώς αυτό, το να εξετάζουμε και την παραμικρή λεπτομέρεια σε τέτοιες καταστάσεις δεν έχει μεγάλη χρησιμότητα.

Μια εσωκινηματική συζήτηση σχετικά με την αξιολόγηση της καταστολής και την δράση της συνέλευσης αλληλεγγύης μπορεί να είναι χρήσιμη για να ζητηθεί από τα σύντροφα, για να συσχετιστούν με τη υπόθεση και να εκφραστούν κριτική αλλά και προσδοκίες.

Ένα άλλο σημείο που συζητείται συχνά σε τέτοιες συνελεύσεις είναι

το ζήτημα της αθωότητας έναντι της πολιτικά επιθετικής υπεράσπισης. Θέλουμε να αντιμετωπίσουμε την καταστολή με έναν πολιτικά ουσιαστικό τρόπο και μπορούμε να υπερασπιστούμε τις κατηγορίες από μια κοινή κοινωνική ανάλυση αντί να καταδικάζουμε την καταστολή απλώς από αγανάκτηση; Τα ερωτήματα αυτά πρέπει να τεθούν αργά ή γρήγορα και είναι σκόπιμο να συζητηθούν από νωρίς στη συνέλευση, ώστε να προσανατολιστεί ανάλογα με τις αποφάσεις η πολιτική δράση.

Εξαιτίας όλων των προαναφερθέντων σημείων, ειδικά στην περίπτωση των αντιτρομοκρατικών/συμπληρωματικών υποθέσεων, θα πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια να ονομαστούν αυτές οι πολιτικές δίκες ως τέτοιες και να γίνει υπεράσπισή τους συλλογικά, ως ένα ενωμένο κίνημα. Είτε στο δρόμο είτε στο δικαστήριο. Κανένα δεν εμποδίζεται να εκφράσει την αλληλεγγύη του με τα δικά του μέσα. Και ακόμη και αν τα διωκόμενα σιωπούν, είναι μια επίθεση εναντίον όλων μας και μας δίνει το δικαίωμα να εκφραστούμε.

Ένα πρακτικό παράδειγμα παγγερμανικής αλληλεγγύης μεταξύ των διωκόμενων του 2020 είναι η συγγραφή ενός κοινού κειμένου από τις ομάδες αλληλεγγύης της Φρανκφούρτης, της Στουτγάρδης [a], του Βερολίνου, του Αμβούργου και του Antifa Ost. Αυτό το εγχείρημα, παρά τις έντονες πολιτικές διαφορές μεταξύ των αντίστοιχων ομάδων, είχε ως στόχο να αποτελέσει παράδειγμα ενωμένης δράσης κατά του κράτους σε περίπτωση καταστολής.

Γιατί όπως γράφεται στο κείμενο: «Είναι οι ίδιοι μπάτσοι και νόμοι, με λίγα λόγια το ίδιο κράτος που διώκει λίγους για να συντρίψει τις ιδέες των πολλών για έναν καλύτερο κόσμο!»

Ανακοίνωση της ομάδας μαρτύρων από τη Φρανκφούρτη

Σημείωση: Ο όρος «αριστερός» χρησιμοποιείται συνήθως στη Γερμανία για να περιγράψει κάθε είδους αντιεξουσιαστικού, αντικρατικού κ.λπ. Αγώνα. Περιλαμβάνει εξωκοινοβουλευτικές αλλά και αναρχικές, κομμουνιστικές και άλλες ιδέες.

BKA = Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εγκληματολογικής Αστυνομίας

Έχουμε πολλά να πούμε - αλλά όχι στο BKA!

Το BKA έστειλε «κλήσεις μαρτύρων» για τις 30.7.20 (γράφουν μόνο για άνδρες) για λογαριασμό της Γενικής Ομοσπονδιακής Εισαγγελίας (GBA). Τουλάχιστον ένας σύντροφος διώκεται βάσει της παραγράφου §129a - σύσταση τρομοκρατικής οργάνωσης. Αυτή η παράγραφος χρησιμοποιείται κυρίως για να δώσει περισσότερες εξουσίες έρευνας στην αστυνομία. Με αυτόν τον τρόπο, η Ομοσπονδιακή Εισαγγελία μπορεί να κηρύξει κάθε είδους συμπεριφορά ως στοιχείο για την ύπαρξη μιας φανταστικής τρομοκρατικής οργάνωσης. Τουλάχιστον δώδεκα άτομα κλήθηκαν σε σύντομο χρονικό διάστημα σε αστυνομικό τμήμα της Φρανκφούρτης. Σε κάποιες περιπτώσεις, οι επιστολές δεν έφτασαν στα άτομα παρά μόνο μετά την ημέρα της προθεσμίας.

Θεωρούμε αυτές τις έρευνες όχι μόνο ως επίθεση εναντίον του συντρόφου μας, αλλά και ως επίθεση στις ριζοσπαστικές αριστερές δομές, στις ιδέες μας για αλληλέγγυα συμβίωση, καθώς και ως επίθεση σε κάθε απελευθερωτική προσπάθεια αλλαγής αυτής της κοινωνίας. Αλλά είναι επίσης μια ατομική επίθεση στον καθένα από εμάς ως μάρτυρα και στην προσωπική μας ακεραιότητα.

Απορρίπτουμε αποφασιστικά αυτή την επίθεση! Η συλλογικοποίηση μας είναι η δύναμή μας!

Μας ενώνει το γεγονός ότι κληθήκαμε ως μάρτυρες από το BKA, αλλά πέρα από αυτό είμαστε όλοι ριζοσπάστες, ανατρεπτικοί, εξωκοινοβουλευτικοί αριστεροί.

Για εμάς, η άρνηση να καταθέσουμε είναι ζήτημα αρχής. Δεν θέλουμε να δώσουμε στους μπάτσους καμία πληροφορία για τους φίλους,

τους συντρόφους ή τους συγκατοίκους μας. Ειδικά στις διαδικασίες έρευνας του §129α, ό,τι λένε τα εμπλεκόμενα, κάθε «ασήμαντη» δήλωση, όσο μικρή κι αν είναι, χρησιμοποιείται για να παρενοκληθούν, να απομονωθούν και τελικά να συλληφθούν τα ίδια και κυρίως το κατηγορούμενο. Κανείς μας δεν θέλει να είναι μέρος αυτού του κατασταλτικού κρατικού μηχανισμού σε καμία περίπτωση! Με παραγράφους όπως οι §§129α/β, το κράτος προσπαθεί να καταστείλει κάθε θέληση για αλλαγή προς μια απελευθερωμένη κοινωνία. Ακριβώς η απειλή καταναγκαστικών μέτρων εναντίον μας, των μαρτύρων, είναι αυτή που ενισχύει την απόρριψή μας αυτών των θεσμών.

Συνεχίζουμε να ασκούμε κριτική και να υπερασπιζόμαστε τους εαυτούς μας απέναντι στις γερμανικές αρχές και τους νόμους, οι οποίοι εξακολουθούν να βρίσκονται σε κατάσταση άλυτης ναζιστικής συνέχειας.

Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τον ρατσιστικό αστυνομικό μηχανισμό, ο οποίος έχει αποδείξει αμέτρητες φορές, όχι μόνο ιστορικά αλλά και στο πρόσφατο παρελθόν, ότι τάσσεται στο πλευρό των φασιστών σε κάθε ασαφή κατάσταση. Το ίδιο ισχύει και για μια ομοσπονδιακή εισαγγελία, η οποία αρνείται επί του παρόντος να διεξάγει έρευνα εναντίον της NSU 2.0, μιας ναζιστικής οργάνωσης που χρησιμοποιεί πληροφορίες από βάσεις δεδομένων της γερμανικής αστυνομίας (στην πόλη Εσσε) και παίρνει το όνομά της από τη δολοφονική NSU (Εθνικοσοσιαλιστική Παρανομία), μια νεοναζιστική οργάνωση που δολοφόνησε 10 ανθρώπους μεταξύ 1999 και 2007.

Επίσης στην εσωτερική λογική αυτών των αρχών οποιαδήποτε συνεργασία ως μάρτυρας σε μια υπόθεση §129α/β θέτει σε κίνδυνο και τον μάρτυρα. Λόγω της φαντασιωμένης τρομοκρατικής οργάνωσης της §129α/β υπάρχει ο κίνδυνος η κατηγορία αυτή να αποδοθεί σε οτιδήποτε και οποιονδήποτε. Όταν λοιπόν το GBA μας κατηγορεί ως τρομοκράτες, εμείς λέμε ότι ο τρόμος προέρχεται από τις υπάρχουσες συνθήκες. Είναι ο φόβος των ρατσιστικών και αυθαίρετων αστυνομικών ελέγχων, οι διακρίσεις και η καταπίεση με βάση την καταγωγή, το χρώμα του δέρματος, το διαβατήριο ή το φύλο, η καταπίεση και ο φόβος ότι φαινομενικά δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα γι' αυτό.

Αυτό είναι κάτι στο οποίο είμαστε αποφασιστικά αντίθετοι! Δεν θα μιλήσουμε με το κράτος και τις αρχές του!

Αν στο μέλλον αυτό αφορά και εσάς, το πιο σημαντικό είναι να ξέρετε: δεν είστε μόνοι! Η επίθεση σε έναν είναι επίθεση σε όλα μας! Επικοινωνήστε άμεσα με την Rote Hilfe (Κόκκινη Βοήθεια) Φρανκφούρτης.

Σε αυτές τις διαδικασίες απειλούμαστε με υψηλά πρόστιμα και αναγκαστική κράτηση. Αν φυλακιστούμε ως μάρτυρες, θα πρέπει να αναλάβουμε το οικονομικό κόστος της ζωής μας, καθώς και της φυλακής. Ακόμη και χωρίς αυτά τα μέσα καταναγκασμού, οι διαδικασίες αυτές θα τραβήξουν για χρόνια και θα μας κοστίσουν πολλά χρήματα και θα μας εξαντλήσουν.

Για να στηρίξετε εμάς και άλλους, κάντε δωρεά στον παρακάτω λογαριασμό. Χαιρόμαστε εξίσου για τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης, γιατί όλα/ες/οι μαζί είμαστε δυνατά!

Συλλογικό κείμενο θέσεων ενάντια στην καταστολή – Ενάντια στον §129/a

Αφετηρία αυτού του κειμένου είναι οι διάφορες σύνθετες έρευνες/διώξεις βάσει του §129/a που έγιναν γνωστές στη Γερμανία το 2020, καθώς και οι κρατικές επιθέσεις σε αντιφασιστικές δομές - από το Αμβούργο μέχρι τη Στουτγάρδη, από τη Φρανκφούρτη μέχρι το Βερολίνο, τη Λειψία και τη Βαϊμάρη

Σε αυτό το κείμενο δεν θέλουμε να αναπτύξουμε μια συνολική κοινωνική ανάλυση, αλλά να τοποθετήσουμε τις διώξεις σε ένα ευρύτερο πλαίσιο της τρέχουσας καταστολής. Οι κοινωνικές μας αναλύσεις και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από αυτές είναι πολύ διαφορετικές, δεδομένης της ποικιλομορφίας των διαφόρων πολιτικών ρευμάτων από τα οποία προερχόμαστε, και συνεπώς εν μέρει αντιφατικές. Γράφουμε αυτό το κείμενο συλλογικά -παρά τις πολιτικές μας διαφορές- ως διωκόμενες/οι και ως δομές αλληλεγγύης των διαφορετικών υποθέσεων, ως ένα σινιάλο ενάντια στην καταστολή: Είναι οι ίδιοι

μπάτσοι και νόμοι, με λίγα λόγια, το ίδιο κράτος που διώκει λίγους για να συντρίψει τις ιδέες των πολλών για έναν καλύτερο κόσμο!

Η καταστολή κατά των αριστερών και επαναστατικών κινημάτων δεν είναι κάτι καινούργιο και έχει μακρά ιστορία. Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί στη Γερμανία σχηματίζουν ένα ενιαίο μέτωπο στον αγώνα εναντίον τους. Ιδιαίτερα η Υπηρεσία Προστασίας του Συντάγματος (VS), ο Γενικός Εισαγγελέας (GBA) ή το Ομοσπονδιακό Γραφείο Εγκληματολογικής Αστυνομίας (ΒΚΑ) ανήκουν στα κατασταλτικά όργανα του κράτους, τα οποία έχουν ως καθήκον να διατηρούν την υπάρχουσα τάξη και να διώκουν όλα εκείνα που θέλουν να οικοδομήσουν έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Υπερασπίζονται έτσι άμεσα τις επικρατούσες συνθήκες με όλα τα καταστροφικά τους αποτελέσματα.

Οι φορείς της κρατικής καταστολής, ωστόσο, δεν δρουν μεμονωμένα και για τον εαυτό τους, αλλά είναι ενεργά υπεύθυνοι για τη διασφάλιση της κυριαρχίας που προκύπτει από τις κοινωνικές και καπιταλιστικές σχέσεις εξουσίας. Για την κατανόηση των σημερινών, απτών κατασταλτικών χτυπημάτων, πρέπει λοιπόν να εξετάσουμε την συνεχιζόμενη αθλιότητα των συνθηκών:

Οι αντιδραστικές και μισανθρωπικές θέσεις έχουν γίνει πιο αποδεκτές κοινωνικά. Οι ναζί που οπλίζονται όλο και περισσότερο [1], μαζί με τους καθημερινούς ρατσιστές, έχουν βρει άμεση κοινοβουλευτική έκφραση στο AfD (το μεγαλύτερο ακροδεξιό κόμμα). Έτσι, ενώ οι αντιδραστικοί στο δρόμο ονειρεύονται ένα πραξικόπημα και συγκεντρώνουν όπλα για την προετοιμασία του, οι δεξιοί οργανώνονται και στο εσωτερικό των αρχών.[2]

Η καταστολή κατά των αριστερών και των αντιεξουσιαστ(ρι)ών είναι πάντα ένα μέσο για τη διατήρηση της υπάρχουσας τάξης. Οι χειραφετητικές ιδέες που απορρίπτουν την εκμετάλλευση και την καταπίεση είναι επομένως πάντα στόχος κρατικών επιθέσεων. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές στο πλαίσιο μεγάλων κινητοποιήσεων όπως οι διαδηλώσεις κατά της G20. Ειδικά πριν και μετά τη σύνοδο κορυφής της G20 το 2017, πολλοί νόμοι αυστηροποιήθηκαν και οι αστυνομικές εξουσίες σε ομοσπονδιακό και πολιτειακό επίπεδο επεκτάθηκαν. Σε πολλά μέρη, η προπαγάνδα οδήγησε την κοινή γνώμη να συνταχθεί

ενάντια στον «κίνδυνο από τα αριστερά». Επιπλέον, οι αρχές ισχυρίζονται ότι αυξήθηκε η προθυμία από πλευράς κινήματος για χρήση βίας κατά ανθρώπων, καθώς και ότι αυξήθηκε η δυνατότητα κινηματικής οργάνωσης και κινητοποίησης. Όλα αυτά ερμηνεύονται ως απειλή για την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων.

Οι διάφοροι φορείς του κρατικού μηχανισμού ενεργούν σύμφωνα με τις προτεραιότητες και τα καθήκοντά τους. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σαφές ότι οι διάφορες αρχές έχουν ενίοτε ιδιαίτερες προτεραιότητες. Από τη μία πλευρά, η υπηρεσία πληροφοριών (VS) έχει ως καθήκον, εκτός από την παρακολούθηση και την κατασκοπεία, την πρόβλεψη ενεργειών που συνιστούν απειλή για το κράτος. Τα τελευταία χρόνια, για παράδειγμα, επικαλείται μια «αριστερή τρομοκρατία [3]» «και «προειδοποιεί» για την κλιμάκωση της από «αριστερούς εξτρεμιστές», η οποία φτάνει μέχρι το σημείο της δημιουργίας «τρομοκρατικών δομών» [4]. Η χρήση του όρου τρομοκρατία εξυπηρετεί έτσι τη θεωρία των δύο άκρων του κράτους, προκειμένου αυτό να διατηρήσει το μονοπώλιο της βίας. Αντίστοιχες αναλύσεις πραγματοποιούνται και από την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εγκληματολογικών Ερευνών (BKA). Από αυτό το δίκτυο, το BKA και οι εισαγγελίες έχουν το καθήκον της δίωξης. Τελικά, οι υποθέσεις που εκδικάζονται εναντίον αριστερών και επαναστατών χρησιμεύουν στις αρχές ως αποδεικτικά στοιχεία για τις αναλύσεις τους, οπότε μπορεί κανείς να μιλήσει για μια αυτοεκπληρούμενη προφητεία.

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω, το χειραφετητικό κίνημα κατακλύζεται από σημαντικές και ογκώδεις ανακριτικές διαδικασίες βάσει του άρθρου §129 ή του άρθρου §129a. Στόχος τους είναι να αποδυναμώσουν το κίνημα κατασκοπεύοντας το, εκφοβίζοντάς το, διασπώντας το και μακροπρόθεσμα να εμποδίσουν τη συλλογική αυτοάμυνα του κινήματος σε μια κατάσταση κοινωνικής κρίσης.

Το κράτος καθιστά σαφές ότι μόνο η πολιτική συμπεριφορά που υποστηρίζει το κράτος και ενσωματώνεται είναι ανεκτή και κοινωνικά αποδεκτή. Ο χαρακτήρας της κατασταλτικής προσέγγισης ενσαρκώνεται από τον Ομοσπονδιακό Γενικό Εισαγγελέα (GBA) [5] ως ρητά πολιτικό παράγοντα. Για να βρεθεί κανείς στο στόχαστρο του, αρκεί να σκέφτεται και να ενεργεί με έναν πολιτικά αντιστασιακό τρόπο. Μεταξύ άλλων, το κατασκεύασμα των υποτιθέμενων, ιδιαίτερα επικίνδυνων ηγετικών φιγούρων επιχειρεί να δημιουργήσει διαίρεση και αποσυγκρότηση στο εσωτερικό του χειραφετητικού κινήματος. Πάνω απ' όλα, η δαιμονοποίηση της δράσης μας από τα ΜΜΕ μέσω της δημιουργίας "εικόνων τρόμου", και η αναπαραγωγή αυτού από τμήματα της κοινωνίας -αλλά και από το κίνημα- οδηγεί στον αποπροσανατολισμό μας από την αναγκαιότητα της αντίστασης μας. Έτσι προκύπτει η αποπολιτικοποίηση της δράσης μας η οποία και αποτελεί την πραγματική πολιτική επίθεση εναντίον μας, πέρα από τις φυλακίσεις και τις δικαστικές διαδικασίες. Είναι μια επίθεση στις αξίες μας.

ΠΟΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ;

Είναι σημαντικό οι διαδικασίες και το «πώς θα συνεχίσουμε» να μην διεξάγονται εν κρυπτώ. Στη βάση απτών υποθέσεων καταστολής και διώξεων, είναι δυνατόν να κάνουμε το περιεχόμενό μας κατανοητό σε ένα ευρύτερο κοινό και να επιστήσουμε την προσοχή στις υποκριτικές πολιτικές των κυβερνήσεων. Δεν υπάρχει αντικειμενική δίωξη. Το δήθεν ουδέτερο «κέντρο» και το κράτος δείχνουν τον πραγματικό τους χαρακτήρα: έχουμε να κάνουμε με πολιτική, ιδεολογική καταστολή που έχει σαφή στόχο. Έτσι, πιστεύουμε ότι καμπάνιες όπως η Wir sind alle Linx, αλλά και το δίκτυο ενημέρωσης και συνοδείας αλληλεγγύης της δίκης Soli Antifa Ost [6] αποτελούν σημαντικά κομ-

μάτια μιας στρατηγικής που αντιμετωπίζει επιθετικά την καταστολή και στοχεύει σε μια ευρύτερη απήχηση. Επιπλέον, είναι φυσικά σημαντική η οργάνωση δράσεων, διαδηλώσεων, συγκεντρώσεων και η υποστήριξη με οικονομική μορφή. Πιστεύουμε ότι πρόκειται για μια ανοιχτή συζήτηση στην οποία πρέπει να συμμετέχει ολόκληρο το κίνημα και να αναληφθεί κοινή ευθύνη.

Είναι κεντρικό να κρατηθούμε ενωμένα και να οικοδομήσουμε μια διαθεματική αλληλεγγύη! Το κράτος και τα όργανά του επιτίθενται σε πολλά και διαφορετικά σημεία, χωρίς να κάνουν δογματικές πολιτικές διακρίσεις, επειδή τους απασχολεί ο πόλεμος ενάντια στους αριστερούς και τους αντιεξουσιαστές γενικότερα. Αυτό που μας ενώνει (πέρα από τις διαφορές μας) είναι η απόρριψη των υφιστάμενων συνθηκών και η προοπτική υπέρβασης αυτών ακριβώς των συνθηκών. Η αλληλεγγύη μεταξύ μας απορρίπτει τις κατηγορίες της «ενοχής» και της «αθωότητας». Ταυτόχρονα, αντιτίθεται στην κρατική τακτική της διαίρεσης, μέσω της οποίας τα χειραφετητικά κινήματα είτε ενσωματώνονται και προσαρμόζονται είτε διώκονται. Για εμάς είναι σαφές ότι δεν μπορεί να υπάρξει συμφιλίωση με τις υπάρχουσες συνθήκες. Οι αγώνες μας δεν ορίζονται στις κατηγορίες των μπάτσων και των δικαστηρίων, αλλά έχουν την έκφρασή τους στον καθημερινό αγώνα για την ανατροπή των υπαρχουσών συνθηκών. Οδηγούμε τους διαφορετικούς αγώνες μας για έναν κόσμο χωρίς σεξισμό, ρατσισμό, εκμετάλλευση και καταπίεση - για μια αλληλέγγυα κοινωνία πέρα από τον καπιταλισμό!

Πέρα από αυτό το κείμενο των ομάδων αλληλεγγύης είναι σημαντικό να διευρυνθεί η αμοιβαία αναφορά και η συνοχή μας στο μέλλον και να γίνει πράξη το ότι:

ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΜΕ ΤΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΑΣ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ!

Υπογράφουν το κείμενο οι συνελεύσεις αλληλεγγύης από:
Φρανκφούρτη, Αμβούργο, Στουτγάρδη,
Αντίφα Ανατολή/Λειψία, Βερολίνο

Περισσότερες Πληροφορίες:

[1] Τα σημαντικότερα παραδείγματα:

Gruppe S: Το 2020, συνελήφθησαν 12 άτομα, όλοι Γερμανοί πολίτες, οι περισσότεροι από τους οποίους άνηκαν σε άλλες ακροδεξιές ομάδες, οι οποίοι είχαν στην κατοχή τους οπλισμό (Καλάσνικοφ, Ούζι, χειροβομβίδες) και σύμφωνα με τις αρχές σκόπευαν να οργανώσουν επιθέσεις εναντίων μεταναστών και πολιτικών. Ένας από τους κατηγορούμενους είναι αστυνομικός και ήταν υπεύθυνος για το μεγαλύτερο κομμάτι της προμήθειας οπλισμού. www.bbc.com/news/world-europe-56716712 (αγγλικά)

Το 2020, ο ακροδεξιός Tobias Rathjen επιτέθηκε με όπλο σε 2 καφετέριες/σίσια-μπάρ στην πόλη Hanau, όπου δολοφόνησε 9 άτομα, 5 μετανάστες και 4 γερμανούς 2ης γενιάς μετανάστες. Στη συνέχεια επέστρεψε σπίτι του, δολοφόνησε τη μητέρα του και αυτοκτόνησε. ctc.usma.edu/hanau-terrorist-attack-race-hate-conspiracy-theories-fueling-global-far-right-violence/ (αγγλικά)

Το 2019, στην εβραϊκή γιορτή Yom Kippur, ο νεοναζί Stephan Balliet επιτέθηκε πυροβολώντας στη συναγωγή της πόλης Halle. Αφού δεν κατάφερε να μπει στη συναγωγή, δολοφόνησε μια περαστικό και στη συνέχεια επιτέθηκε σε ένα γειτονικό τούρκικο εστιατόριο όπου και δολοφόνησε έναν πελάτη. www.bbc.com/news/world-europe-49997779 (αγγλικά)

Δολοφονία του χριστιανοδημοκράτη πολιτικού Walter Lübcke το 2019, για την οποία καταδικάστηκε ο Stephan Ernst, νεοναζί με σχέσεις με την νεοναζιστική οργάνωση Combat-18, το νεοναζιστικό κόμμα NPD και το ακροδεξιό AfD. www.faz.net/aktuell/politik/inland/auftakt-untersuchungsausschuss-zum-luebcke-mord-17273050.html (γερμανικά)

[2] Τα σημαντικότερα παραδείγματα:

Δίκτυο Hannibal/Kreuz: δίκτυο εντός του γερμανικού στρατού/αστυνομίας. Σύμφωνα με τις αρχές δημιουργήθηκε για να διαλύσει την όποια αριστερή αντιπολίτευση σε περίπτωση ανατροπής του τωρινού πολιτεύματος. Με αυτό το σκοπό το δίκτυο είχε στην κατοχή του "λίστες εχθρών", δεκάδες χιλιάδες πυρομαχικά, όπλα, όπως και εκατοντάδες σάκους διακομιδής πτωμάτων και οξειδίο του ασβεστίου, που χρησιμοποιείται για την απολύμανση μαζικών τάφων. Οι έρευνες έλαβαν χώρα το 2017/18 αλλά δεν δημοσιοποιήθηκαν ως το 2019. revoltmag.org/articles/das-hannibal-netzwerk-eine-faschistische-heimarmee/ (γερμανικά)

NSU 2.0: Νεοναζιστική ομάδα που έχει στείλει απειλητικά φαξ σε 2 μετανάστριες και μία αριστερή πολιτικό στη Φρανκφούρτη. Μετά από έρευνα αποδείχθηκε ότι τα στοιχεία των 3 γυναικών διέρρευσε στους νεοναζί μέσω της αστυνομίας. Το όνομα της ομάδας παραπέμπει ευθέως στην NSU (National

Socialist Underground), νεοναζιστική ομάδα υπεύθυνη για 9 δολοφονίες μεταναστών και βομβιστικές επιθέσεις από το 1999 έως το 2007. www.fr.de/politik/nsu-20-frankfurt-polizei- HYPERLINK "<http://www.fr.de/politik/nsu-20-frankfurt-polizei-drohmail-beuth-innenminister-baydar-basay-yildiz-wissler-anwaeltin-linke-90119387.html>" drohmail-beuth-innenminister-baydar-basay-yildiz-wissler-anwaeltin-linke-90119387.html

Uniter: ένωση/σύλλογος μελών των γερμανικών σωμάτων ασφαλείας. Επισήμως έκανε εκπαίδευση σε όπλα στα μέλη της και εκπαίδευση ξένων σωμάτων ασφαλείας. Θεωρείται κομμάτι του ακροδεξιού δικτύου Hannibal/Kreuz de.wikipedia.org/wiki/Uniter (γερμανικά)

Franco Albrecht: υπολοχαγός του γερμανικού στρατού. Μέλος του δικτύου Hannibal/Kreuz. Το 2016 πλαστογράφησε έγγραφα και αναγνωρίστηκε ως σύριος πρόσφυγας, από το ομοσπονδιακό γραφείο μετανάστευσης και προσφύγων. Οι αρχές τον κατηγορούν ότι θα χρησιμοποιούσε την πλαστή αυτή ταυτότητα για να κάνει επιθέσεις και να κατηγορηθούν για αυτές πρόσφυγες. www.telegraph.co.uk/news/2019/11/23/german-soldier-posed-syrian-refugee-face-new-terror-trial (αγγλικά)

[3] Ετήσια αναφορά/δελτίο τύπου της VS (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Προστασίας του Συντάγματος) 2019 <https://verfassungsschutzberichte.de/pdfs/vsbericht-2019.pdf> (γερμανικά)

[4] www.focus.de/politik/sicherheitsreport/nach-taetlichem-angriff-auf-mitarbeiterin-links-terror-in-leipzig-immobilien-firma_id_11313001.html (-γερμανικά)

[5] [en.wikipedia.org/wiki/Public_Prosecutor_General_\(Germany\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Public_Prosecutor_General_(Germany)) (αγγλικά)

[6] <https://www.soli-antifa-ost.org/we-are-all-antifa-solidaritaetserklaerung-mit-den-verfolgten-genossinnen-in-ostdeutschland-und-ueberall/> (ελληνικά)

[a] Μια αντιπαράθεση με ναζιστές της δεξιάς επιτροπής εργαζομένων "Zentrum Automobil" στο περιθώριο μιας διαδήλωσης Antivax (αρνητές του Covid-19 και συνωμοσιολόγοι) είναι το έναυσμα για ένα κύμα καταστολής στη Βάδη-Βυρτεμβέργη. Συνολικά 11 διαμερίσματα ερευνώνται και οι αντιφασίστες Jo και Dy φυλακίζονται. Τον Σεπτέμβριο του 2021 οι Jo και Dy μετά από μια δίκη στηριγμένη κυρίως σε ενδείξεις, καταδικάζονται σε 4,5 και 5,5 χρόνια φυλάκισης αντίστοιχα. Η έφεση εναντίον της απόφασης καθώς και οι περαιτέρω διώξεις εναντίον των άλλων εμπλεκομένων εκκρεμούν.

Περισσότερες πληροφορίες: [www.](http://www.notwendig.org/) HYPERLINK "<http://www.notwendig.org/>"notwendig.org

Oberlandesgericht

TROTZ ALLEDEREM... BLEIBEN...
FREE LINA
UND VS AUFLÖSEN... DEFUND THE POLICE!

POLIZEI
SN
92/110

POLIZEI
SN
92/110

ANTIFASCHISTISCHE
AKTION